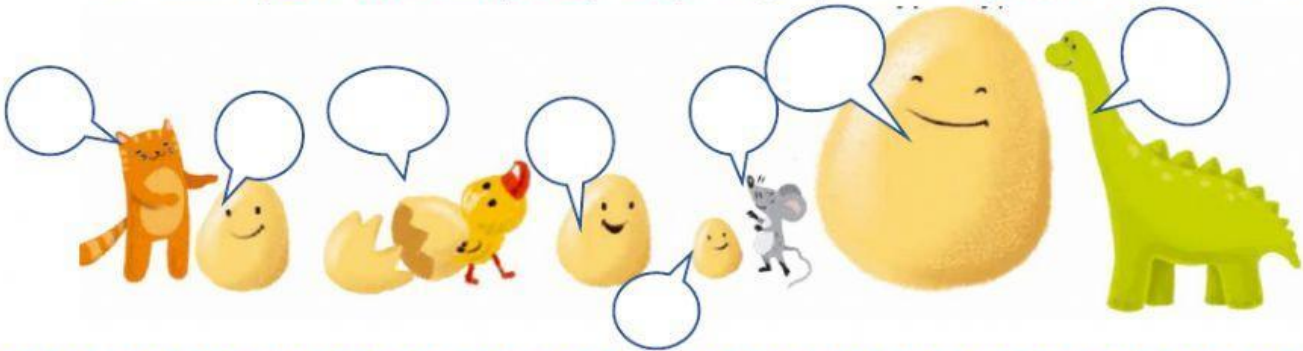

Подивись)

✚ Розглянь малюнок. Що відбувається? **Склади історію**, уживаючи вигуки.

Ай! Ой! Ох! Хрусь! Гей! Шур-шур-шур! Перепрошую! Привіт! Марш! А! Ого!

Пограй і потренуйся)

✚ Пригадай, що означають вигуки. Запиши їх у таблицю.

Почуття	Волевиявлення	Етикетні формули	Звуконаслідувальні слова
Ой, ...	Агов,.....	Дякую, ...	Кар,.....

Запам'ятай,

Вигуки на письмі **відокремлюють** **комами** чи **знаком оклику**.

Привіт, друже!

Ого! Який величезний кавун.

- Запиши, розставляючи коми.

Добридень подруго!

Олексію! Напиши будь ласка повідомлення про онлайн-урок.

Дарино пробач не вистачило часу на виступ.

Прощайте діти гарних канікул.

До побачення Даниле Вікторовичу.

Дякую Богдане

Прочитайте уривок із книжки Світлани Тараторіної «Оця Марія звірів малювала» (ілюстрації Наталі

- Левицької). Чи здогадалися ви, про кого ця книжка?

Спиши **виділену** частину у зошит. Підкресли службові частини мови, а зверху постав літери

п- прийменник, **с**- сполучник, **ч**- частка, **в**- вигук

Знайомимося із художницею.

Діти притислися одне до одного, щоб триматися в маленькому колі жовтого світла від гасніці. Здавалося, стежці не буде кінця.

— Пугу! — десь у горі озвався пугач, і діти злякано присіли.

— Кажі замовляння! — Валько буцнув Марію під ребра. Вона спробувала згадати хоч одне. Болото... Щось про болото... Болотяний... Марійка супила брови, але нічого не ви ходило. Валько дивився з надією і майже благанням.

— Болотяний... м-м-м, — Марійка потерла за вухом.

— Болотяний рак... — повторив за нею Валько.

Дівчина насупила лоба, вигадуючи далі.

— Як укусить, буде знак! — переможно кинула вона.

На Марійку зійшло натхнення.

— На чотирьох ногах ходить... І шкоди не робить!

— І шкоди не робить! — Валько полегшено вигукнув.

Тримаячись за руки, діти просувалися лісом і раз за разом повторювали:

Болотяний рак

Як укусить — буде знак.

На чотирьох ногах ходить

І шкоди не робить.

Навколо щось коїлось. Дівчинці здалося, що поміж кущами хтось бігає. Їй вчувався шепіт і навіть сміх.

Вона зовсім загубила дорогу. Темрява щільнішала. Марійка вже ладна була повернути назад, як перед ними відкрилася велика галявина, залита місячним сяйвом.

Як перед грозою, пахло травом і квітами. Нізвідки налетів вітер. Сосни загуділи. Сполохані птахи здійнялися в небо. Біля самого вуха метнувся кажан. Валько скрикнув, сіпнув за руку і кинувся навтьоки. Але Марійка не зважала. Погляд її прикипів до згорілої сосни. Біля понівеченого дерева спалахнуло, ніби в дерево влучила блискавка. Лише мить Марійка бачила яскраву велетенську квітку папороті, що ховалася у променях жовтогогарячого «сонця». А тоді «сонце» зарухалося й набуло обрисів великої чотирилапої

істоти... Палаюча голова повернулася, втупила в Марійку чорні блискучі очі й показала довгі гострі зуби...

Ця книга про дитинство відомої української народної художниці.

Марія Примаченко підкорила Європу своїми квітами й фантастичними тваринами. У 1937 році отримала золоту медаль на Всесвітній виставці в Парижі. Утім, все її життя пройшло в рідному селі Болотня.

Що вдалося сьогодні?.....

Яке завдання було виконувати цікаво? .....

Що було виконувати складніше?.....